

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 juni 2022
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2022/0176 (NLE)

10287/1/22
REV 1

JAI 899
COPEN 246
DROIPEN 89

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS BESLUT om angivande av överträdelse av unionens restriktiva åtgärder som ett område av brottslighet som uppfyller kriterierna i artikel 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/...

av den

**om angivande av överträdelse av unionens restriktiva åtgärder
som ett område av brottslighet som uppfyller kriterierna i artikel 83.1
i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.1 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande¹, och

¹ Godkännande av den ... (ännu inte offentliggjort i EUT).

av följande skäl:

- (1) Av artikel 29 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) följer att rådet kan anta beslut som anger unionens inställning till en särskild fråga av geografisk eller tematisk karaktär, inbegripet restriktiva åtgärder.
- (2) Enligt artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) kan rådet besluta om restriktiva åtgärder mot fysiska eller juridiska personer, grupper eller enheter som inte är stater, eller besluta om åtgärder för att helt eller delvis avbryta eller begränsa de ekonomiska och finansiella förbindelserna med ett eller flera tredjeländer, på grundval av ett beslut enligt artikel 29 i EU-fördraget. Medlemsstaterna bör ha effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelse av rådets förordningar om unionens restriktiva åtgärder.
- (3) Detta beslut omfattar endast de av unionens restriktiva åtgärder som unionen har antagit på grundval av artikel 29 i EU-fördraget eller artikel 215 i EUF-fördraget, såsom åtgärder som rör frysning av tillgångar och ekonomiska resurser, förbud mot att göra penningmedel och ekonomiska resurser tillgängliga och förbud mot inresa till en av unionens medlemsstaters territorium samt sektorsvisa ekonomiska åtgärder och vapenembargon.

- (4) Det är nödvändigt att medlemsstaterna har effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder. Dessa påföljder måste även omfatta kringgående av unionens restriktiva åtgärder.
- (5) Kommissionen säkerställer samordning mellan medlemsstaterna och unionsorgan vid genomförandet av unionens restriktiva åtgärder som antas i samband med Rysslands anfallskrig mot Ukraina och har bedömt samspelet mellan restriktiva åtgärder och straffrättsliga åtgärder.
- (6) Artikel 83.1 i EUF-fördraget medger för närvarande inte fastställande av minimiregler om fastställande av rekvisit och påföljder för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder, eftersom sådan överträdelse ännu inte omfattas av de områden av brottslighet som förtecknas i den artikeln. De områden av brottslighet som för närvarande förtecknas i artikel 83.1 andra stycket är terrorism, människohandel och sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn, olaglig narkotikahandel, olaglig handel med vapen, penningtvätt, korruption, förfalskning av betalningsmedel, it-brottslighet och organiserad brottslighet. Överträdelse av unionens restriktiva åtgärder kan dock i vissa fall ha samband med brott som omfattas av vissa av de förtecknade områdena av brottslighet, såsom terrorism och penningtvätt.

- (7) Enligt artikel 83.1 tredje stycket i EUF-fördraget får rådet genom ett särskilt förfarande ange nya områden av brottslighet. Detta får endast ske efter en noggrann bedömning av de kriterier som anges i fördraget, vilka återspeglar förfarandets exceptionella karaktär. Den utveckling av brottsligheten som har observerats till följd av Rysslands anfallskrig mot Ukraina utgör en exceptionell omständighet.
- (8) De kriterier som avses i artikel 83.1 första stycket i EUF-fördraget rörande det gränsöverskridande inslaget hos ett område av brottslighet, nämligen brottens karaktär eller effekter och det särskilda behovet av att bekämpa dem på gemensamma grunder, är sammanlänkade och kan inte bedömas var för sig.
- (9) Överträdelse av unionens restriktiva åtgärder bör anges som ett område av brottslighet för att säkerställa ett effektivt genomförande av unionens politik för restriktiva åtgärder. En majoritet av medlemsstaterna har redan kategoriserat överträdelse av unionens restriktiva åtgärder som ett brott. Vissa medlemsstater som kategoriserar överträdelse av restriktiva åtgärder som ett brott har vissa infört breda rekvisit, såsom ”brott mot FN:s och EU:s sanktioner” eller ”brott mot EU:s regler”, medan andra har mer detaljerade bestämmelser, till exempel med en förteckning över förbjudna handlingar. Kriterierna för när en handling omfattas av straffrätten varierar mellan medlemsstaterna, men de hänger vanligtvis samman med hur allvarlig den är (allvarlig natur), eller fastställs i kvalitativt hänseende (uppsåt, grov oaktsamhet) eller i kvantitativt hänseende (skada).

- (10) Överträdelse av unionens restriktiva åtgärder är ett särskilt allvarligt område av brottslighet, som vad gäller allvarlighetsgrad är i nivå med de områden av brottslighet som förtecknas i artikel 83.1 i EUF-fördraget, eftersom det kan skapa ett varaktigt hot mot internationell fred och säkerhet, undergräva befästheten av och stödet för demokratin, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna och medföra betydande ekonomisk, social, samhällelig och miljömässig skada. Sådana överträdelser medför att enskilda personer och enheter vars tillgångar är frysta eller vars verksamhet är föremål för restriktioner kan ha fortsatt tillgång till sina tillgångar och till stödsystem som är föremål för unionens restriktiva åtgärder, eller att de har fortsatt tillgång till offentliga medel som har förskingrats. På samma sätt kan pengar som genereras av utnyttjandet av varor och naturresurser som är föremål för handel i strid med unionens restriktiva åtgärder göra det möjligt för regimer som omfattas av dessa restriktiva åtgärder att köpa vapen som de använder för att begå sina brott. Överträdelse av unionens restriktiva åtgärder rörande handel skulle dessutom kunna bidra till olagligt utnyttjande av naturresurser i den jurisdiktion som omfattas av dessa restriktiva åtgärder.
- (11) I Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1196 (1998) betonade Förenta nationernas säkerhetsråd vikten av att stärka effektiviteten av vapenembargon som ett sätt att minska tillgången på vapen som kan användas för att driva väpnade konflikter. Säkerhetsrådet uppmanade också staterna att, som ett sätt att fullgöra sina skyldigheter att verkställa säkerhetsrådets beslut om vapenembargon, överväga antagandet av lagstiftning eller andra rättsliga åtgärder som gör överträdelse av vapenembargon som fastställts av säkerhetsrådet till ett brott.

- (12) Det faktum att medlemsstaterna enligt sin nationella lagstiftning har mycket olika rekvisit och påföljder för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder bidrar till att sanktioner verkställs i olika hög grad, beroende på i vilken medlemsstat som överträdelseförfarandet drivs. Detta undergräver unionens mål att skydda internationell fred och säkerhet och upprätthålla unionens gemensamma värden. Det finns därför ett särskilt behov av gemensamma åtgärder på unionsnivå för att hantera överträdelse av unionens restriktiva åtgärder genom straffrättsliga bestämmelser.
- (13) Överträdelser av unionens restriktiva åtgärder har ett tydligt och ibland till och med inneboende gränsöverskridande inslag. Sådana överträdelser kan inte bara begås av fysiska personer eller med deltagande av juridiska personer som är verksamma på global nivå, utan i vissa fall är det till och med så att unionens restriktiva åtgärder, såsom restriktioner för banktjänster, förbjuder gränsöverskridande transaktioner. En överträdelse av dessa är därför att jämföras med ett gränsöverskridande handlande som kräver gemensamma gränsöverskridande insatser på unionsnivå.
- (14) De olika rekvisit och påföljder för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder som föreskrivs i medlemsstaternas nationella lagstiftning hindrar en konsekvent tillämpning av unionens politik för restriktiva åtgärder. De kan till och med leda till forumshopping och en form av strafflöshet eftersom de som begår överträdelser skulle kunna välja att bedriva sin verksamhet i de medlemsstater som föreskriver mindre stränga påföljder för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder. En harmonisering av påföljderna för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder skulle öka effektiviteten, proportionaliteten och den avskräckande effekten av sådana påföljder.

- (15) Överträdelse av unionens restriktiva åtgärder bör därför anges som ett ”område av brottslighet” vid tillämpning av artikel 83.1 i EUF-fördraget eftersom det uppfyller kriterierna i den artikeln.
- (16) Gemensamma åtgärder på unionsnivå skulle inte endast bidra till lika villkor mellan medlemsstaterna och stärka det brottsbekämpande och rättsliga samarbetet vad gäller hantering av överträdelse av unionens restriktiva åtgärder; det skulle också bidra till lika villkor på global nivå i fråga om brottsbekämpande och rättsligt samarbete med tredjeländer i samband med överträdelse av unionens restriktiva åtgärder.
- (17) Målet för detta beslut, nämligen att ange överträdelse av unionens restriktiva åtgärder som ett område av brottslighet som uppfyller kriterierna i artikel 83.1 i EUF-fördraget, måste uppnås på unionsnivå. Det är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (18) Det är nödvändigt att överträdelse av unionens restriktiva åtgärder, som ett första steg, anges som ett område av brottslighet vid tillämpning av artikel 83.1 i EUF-fördraget så att det i ett andra steg blir möjligt att anta materiell sekundärlagstiftning, bland annat om fastställande av minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder.

- (19) Detta beslut påverkar inte åtgärder som kan komma att vidtas därefter, i enlighet med de lagstiftningsförfaranden som föreskrivs i fördraget. I synnerhet fastställer eller föregriper det inte tillämpningsområdet för och innehållet i sekundärlagstiftning som kan komma att föreslås efter det att detta beslut har börjat tillämpas.
- (20) Det är av största vikt att lagstiftningsförslag avseende sådan sekundärlagstiftning utarbetas i linje med principerna om bättre lagstiftning.
- (21) I synnerhet bör vederbörlig hänsyn tas till de nationella systemens mångfald och de grundläggande aspekterna av medlemsstaternas straffrättsliga system, inbegripet vad gäller hur påföljder organiseras. Vederbörlig hänsyn måste också tas till skyddet för de grundläggande rättigheterna, principen om icke-retroaktivitet i straffrätten, de principer om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff som fastställs i artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt kraven på precision, klarhet och begriplighet inom straffrätten.
- (22) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

- (23) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland, genom en skrivelse av den 29 juni 2022, meddelat att landet önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.
- (24) I syfte att möjliggöra ett snabbt antagande av sekundärlagstiftning om fastställande av minimiregler om fastställande av rekvisit och påföljder för överträdelse av unionens restriktiva åtgärder bör detta beslut av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Överträdelse av unionens restriktiva åtgärder ska utgöra ett område av brottslighet i den mening som avses i artikel 83.1 andra stycket i EUF-fördraget.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På rådets vägnar

[...]

Ordförande